

[Poul Møller.]

Vi stillede det ændringsforslag under udvalgsbehandlingen, at kosten blev helt skattefri for disse. Vi kunne ikke vinde tilslutning dertil. Vi stod dernæst over for det spørgsmål, om vi skulle lade et ændringsforslag af denne karakter stemme ned her i salen eller i stedet gå ind i en diskussion om fradrag for dem, der sejlede i udenrigsfart. Vi valgte det sidste og fik derved, som det blev nævnt af den ærede ordfører for udvalget, udenrigsfradraget forhøjet fra 130 til 170 kr. om måneden. Vi fik samtidig opnået, at kosttillægget blev ensartet, hvilket skulle betyde en håndsrækning, en særlig hjælp til handelsflådens officersstand.

Der er endvidere foreslået en ændring af skalaen for ikke-forsørgere. Jeg går ud fra, at man må vente med den endelige udformning til efter de forhandlinger, der skal føres om udskrivningsloven, hvor den højtærede finansminister jo også har foreslået en ændring af beskatningen for personer, der ikke er forsørgere.

Vi er tilfredse med, at der er taget hensyn til de såkaldte Hongkongsøfolk, men vi kunne nok have tænkt os dette hensyn udformet på en lidt mere konkret måde, end det er sket i ændringsforslaget. Det er jo en meget generel bemyndigelse, der gives den højtærede finansminister, så generel, at det naturligvis må give os betænkeligheder, men finansministeren har i udvalget udtalt sig om, hvordan den vil blive fortolket, og har lovet, at der vil blive givet generelle retningslinjer for dens praktisering, således at vi ikke kommer ud for, at hvert enkelt rederi i hvert enkelt tilfælde skal stå med hatten i hånden hos den højtærede finansminister og den høje regering for at opnå indrømmelser.

Vi er ikke tilfredse med det resultat, der her foreligger. Vi er bange for denne lovgivnings virkninger ikke mindst på skattelovgivningen i almindelighed, vi er bange for dens virkninger for vor handelsflåde og bange for den administration, som bliver nødvendiggjort af denne lovgivning, men vi har ikke nogen mulighed for at påvirke flertallet til yderligere indrømmelser og lempelser. Vi kan derfor anbefale de ændringsforslag, der er enighed om, men vi kan ikke påtage os ansvaret for

loven som helhed, da vore synspunkter ikke er imødekommet tilstrækkeligt under udvalgsbehandlingen.

Axel Sørensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, som er stillet af finansministeren, og at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag.

Det foreliggende lovforslag om sømandsskat er jo, fra det var til første behandling til i dag, blevet underkastet en saglig behandling i udvalget, ja, man kan vel også sige en kritisk bearbejdelse. Man stod her over for en ny beskatningsform, som angik forholdet mellem forsørgere og ikke-forsørgere inden for en bestemt gruppe af borgere, nemlig søfolkene. Der er i de senere år opstået et uholdbart modsætningsforhold mellem de søfolk, der opretholder hjem og familie i Danmark, og som betaler deres statsskat her, og de ikke-forsørgere, der ved et skatteårs begyndelse sejler i udenrigsfart uden at anløbe dansk havn, og som kan fritages for at betale statsskat. Modstand mod lovforslaget, der kom til orde i skrivelser til udvalget, kom forståeligt nok fra de ugifte. På den anden side har der under udvalgsarbejdet hersket absolut erkendelse af, at der må tages særlige hensyn til danske søfolk, der sejler i udenrigsfart og således må være borte fra hjem og familie i et år ad gangen eller længere. Udvalget og finansministeren er derfor enedes om, som det fremgår af ændringsforslag nr. 2, at foreslå fradraget for sejlads i udenrigsfart forhøjet fra 130 til 170 kr. om måneden.

I ændringsforslag nr. 3 foreslås den skala, hvorefter den månedlige indkomstskat skal beregnes, ændret i takt med den skala, som den højtærede finansminister nu har foreslået indført i udskrivningsloven som følge af de ændringer i forsørgerbegrebet, der kort før jul blev indført i ligningsloven.

Endvidere er det i ændringsforslag nr. 4 foreslået, at sømandsskat ikke skal betales af sømænd, der under arbejde i oversøiske farvande ansættes på særlige forhyringsvilkår.

Det er min tro, at det er lykkedes at nå frem til en beskatningsmåde, som i almindelighed vil blive anerkendt af sømændene.

Udvalgets opgave har ikke alene været af almindelig skattemæssig karakter, men